

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200961
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416200961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom v Hradci Králové, Československé armády 954/7, IČ: 24785199, Česká republika, zastúpeného JUDr. Jiřím Šmídom, usadeným euroadvokátom, ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom v Bratislave, Svornosti 43, IČO: 47255773, proti žalovanému: F. O., A.. XX.XX.XXXX, W. T. O., W. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 1.520,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 839,73 eura s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 5,93 eura za obdobie od 07.06.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 27,70 eura za obdobie od 07.07.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 27,70 eura za obdobie od 07.08.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 27,70 eura za obdobie od 07.09.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 27,70 eura za obdobie od 07.10.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 723,- eur za obdobie od 29.10.2012 až do jej zaplatenia, to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 01.04.2016 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.520,87 eura s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 948,71 eura za obdobie od 03.10.2014 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že dňa 06.12.2011 uzatvorili právny predchodca žalobcu - X. X., Y. X., W., G.: XXXXXXXXX (ďalej len „postupca“) a žalovaný Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), na základe ktorej poskytol postupca žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver hradiť formou 36 mesačných splátok vo výške 39,68 eura vždy k 6. dňu v mesiaci. Úrok bol dohodnutý vo výške 15,9 % p.a. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali uhradiť 427,94 eura, a to do 06.12.2014. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť tak činila 1.427,94 eura. Úver bol čerpaný v plnej výške tak, ako vyplýva z priloženej platobnej histórie. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver nehradil tak, ako sa zmluvne zaviazal, dostal sa do omeškania, postupca žalovaného výzvou z 08.09.2014 vyzval k úhrade, upozornil ho na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, ale keďže žalovaný výzve nevyhovel, postupca úver 03.10.2014 na základe ustanovenia čl. 7.6.1. VOP zmluvy zosplatnil. Predmetná pohľadávka vrátane jej príslušenstva bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 29.10.2014. Istina činila 948,71 eura a príslušenstvo (zmluvný úrok 381,3 eura, zmluvný úrok z omeškania 75,57 eura, zákonný úrok z omeškania odo dňa zosplatnenia do postúpenia 15,11 eura pôvodné poplatky 115,29 eura) činilo 587,27 eura. Žalovanému bola zmena veriteľa oznámená listom zo dňa 11.11.2014. Žalovanému bola žalobcom 23.02.2016 zaslaná predžalobná

výzva, v ktorej bol vyzvaný k úhrade dlžnej sumy, ktorá činila k tomuto dňu 1.597,93 eura. Táto suma sa skladala z istiny, zmluvného úroku, pôvodného úroku z omeškania a zákonného úroku z omeškania o (zrejme správne „od“) dňa zosplatnenia, t. j. 03.10.2014, do dňa odoslania predžalobnej upomienky, t. j. 23.02.2016. Pre väčšiu orientáciu žalovaného boli zákonné úroky z omeškania vo výzve uvedené odo dňa postúpenia pohľadávky, t. j. od 29.10.2014, do dňa odoslania predžalobnej upomienky, t. j. 23.02.2016.

Súd výzvou z 28.04.2016 vyzval zástupcu žalobcu, aby 1/ oznámil a dokladoval, či doposiaľ žalovaný na úhradu záväzku vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo 06.12.2011 splatil celkovo 160,27 eura, ako to vyplýva z doručenej platobnej histórie a ak nie, aby oznámil a dokladoval celkový rozsah zaplatených platieb žalovaným na predmetný úver, 2/ dokladoval s odkazom na konkrétne ustanovenia zmluvy, že táto obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (ZoSÚ) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pokiaľ ide o náležitosti uvedené pod písm. k) uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. koľko z danej splátky má predstavovať splátka istiny, koľko splátku úrokov a koľko splátku prípadných poplatkov a že obsahuje náležitosť uvedenú pod písm. f) ZoSÚ pokiaľ ide o uvedenie doby trvania úverovej zmluvy.

Na uvedenú výzvu reagoval žalobca prostredníctvom zástupcu podaním z 05.05.2016 tak, že platby, ktoré žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi, vyplývajú z priloženej platobnej histórie a inými informáciami nedisponuje. Pre prípad, že by žalovaný uhradil viac ako vyplýva z platobnej histórie, dôkazné bremeno padá na žalovaného. Celková čiastka spojená s úverom je 1.427,94 eura. Žalovaný sa tak zaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi celkovú čiastku vo výške 1.427,94 eura, z čoho bola istina vo výške 1.000,- eur a náklady spojené s úverom vo výške 427,94 eura. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná fixne vo výške 15,90 % p.a. čo vyplýva zo zmluvy o úvere čl. I. základné podmienky bod 1. Žalovaný sa zaviazal platiť úver formou pravidelných mesačných splátok, a to vždy ku 6. dňu v mesiaci vo výške 39,68 eura. Konečná splatnosť úveru mala nastať 06.12.2014. Tieto skutočnosti sú uvedené taktiež v zmluve o úvere čl. I. Základné podmienky bod 1. Z uvedeného podania teda vyplýva, že sa v ňom prakticky žalobca (jeho zástupca) konkrétne nevyjadril k danosti v predmetnej ÚZ ani k jednej z tých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ohľadne ktorých bol súdom vyzývaný.

Zástupca žalobcu na pojednávaní 23.05.2016 pridŕžiavajúc sa v celom rozsahu písomne podanej žaloby v znení jej doplnenia podaním z 05.05.2016 uviedol, že z tých dokladov, ktoré žalobca má k dispozícii, vyplýva, že žalovaný doposiaľ uhradil na predmetný úver celkovú sumu 160,27 eura.

Súd s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. konal a na uvedenom pojednávaní rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa k veci nijakým spôsobom nevyjadril, svoju neúčast' ospravedlnil len telefonicky uvádzajúc ako dôvod jeho PN, pričom nepožiadaval o jeho odročenie.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi postupcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 06.12.2011 k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ÚZ), podľa ktorej (časť I. Základné podmienky) sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanému úver - Spotrebný úver na Čokoľvek uvedený ako „druh úveru“ vo výške 1.000,- eur, poskytnutý jednorázovo bezhotovostne, so splatnosťou prvej splátky 06.01.2012, splatnosťou úrokov a poplatkov mesačne, ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 06.12.2014, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach v počte 36 splátok, inkasom z inkasného účtu. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 27,81 %, priemerná hodnota RPMN 45,66 % a celková čiastka spojená s úverom 1.427,94 eura. Tiež boli uvedené nasledovné predpoklady použité na výpočet RPMN: Úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v úverovej zmluve, typ a výška úrokovej sadzby platí až do konečnej splatnosti úveru.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1487/2014/CE z 29.10.2014 postúpil postupca pohľadávku tvoriacu predmet tohto konania na žalobcu, ako je to zrejme z jej prílohy č. 1, ktorú skutočnosť postupca oznámil žalovanému listom z 11.11.2014.

ÚZ, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ postupca - banka, konajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaný - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní

a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o zmluvné podmienky týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak boli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladný výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne pokiaľ ide o nedostatok písomnej formy zmluvy a ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) spôsobuje ten dôsledok, že s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ sa úver poskytnutý na podklade takejto úverovej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť o.i. zrejma ako výška splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané.

Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna má byť výška mesačnej splátky samotnej istiny a koľko predstavuje výška mesačnej splátky dojednaných úrokov a koľko výška mesačnej platby poplatkov včítane nákladov postupcu spojených s úverom (ako je to bez bližšej konkretizácie uvedené v časti I. „Základné podmienky“ pri výške a splatnosti splátky a splatnosti úrokov a poplatkov) predmetná ÚZ neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky tzv. súhrnnej splátky, ktorá je u každej z počtu 36 splátok splatných v období od 06.01.2012 do 06.12.2014 uvedená vo výške 39,68 eura mesačne. Z takejto súhrnnej splátky (ani súdu) nie je zrejme, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje splátka na istinu úveru a koľko splátka na zmluvné úroky a koľko na poplatky. Nie je zrejme ani to, či každá zo splátok má zahŕňať aj poplatok za správu úveru 2,99 eura mesačne uvedený v článku II. bod 1 ÚZ.

Pokiaľ ide o vyslovený právny záver k náležitosti vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, súd poukazuje napr. aj na rozsudky Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp. zn. 9Co/755/2014, z 24.09.2015 č. k. 9Co/473/2015-109, z 28.10.2015 sp. zn. 6Co/414/2015 z 22.06.2015 sp. zn. 6Co/341/2015, Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia k danej otázke o. i. poukázal na to, že „účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. (jeho znenie zodpovedá § 9 ods. 2 písm. k) prvej časti vety pred čiarkou ZoSÚ), ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom.

Už len pre uvedený nedostatok ÚZ je potrebné úver na jej podklade poskytnutý žalovanému považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Okrem toho ako už bolo uvedené žalobca napriek výzve súdu sa nijako nevyjadril ani k danosti náležitosti ÚZ podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ pokiaľ ide o uvedenie doby trvania ÚZ, čo tiež samo o sebe vedie k následku vyplývajúcemu z § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

Podľa doloženého prehľadu obrátov na výpise z predmetného úverového účtu žalovaný doposiaľ celkovo splatil 160,27 eura (splátky zo 06.01.2012 a 07.02.2012 po 39,68 eura, zo 06.03.2012 a 06.04.2012 po 39,67 eura a zo 06.05.2012 vo výške 1,57 eura).

Ak každý z vyššie uvedených nedostatkov ÚZ zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a ak žalovaný doposiaľ splatil celkovo 160,27 eura (to, že úver bol žalovanému vyplatený v celom rozsahu vo výške 1.000,- eur, a to dňa 06.12.2011 vyplýva z položky „čerpanie úveru“ výpisu z úverového účtu, čo ani žalovaný nespochybňoval), súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nesplatený rozdiel vo výške 839,73 eura.

Zároveň súd priznal žalobcovi voči žalovanému aj úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov (v znení účinnom do 01.02.2013) aplikovateľného v takomto znení s poukazom na § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania po 31.01.2013, v uplatnenej výške, nepresahujúcej výšku zákonných úrokov z omeškania (ich výška by predstavovala 9 % ročne u platieb splatných do 11.07.2012 a u ostatných 8,75 % ročne, keď súčasne uplatnená výška je nižšia aj ako zmluvne dohodnutá výška úrokov z omeškania, dojednaná v ÚZ vo výške 8 % ročne) za čas vzniku omeškania žalovaného, s tou-ktorou časťou priznanej istiny. Pre účely stanovenia počiatku omeškania z jednotlivých častí žalovanej istiny súd vychádzal z toho, že ak mal žalovaný splatiť úver v 36 mesačných splátkach v rovnakej výške, pre prípad, že žalovanému vznikla povinnosť vrátiť len sumu 1.000,- eur, výška každej z 36 splátok by predstavovala 27,70 eura (1.000 : 36). Ak prvá splátka bola splatná 06.01.2012 a žalovaný poslednú platbu uhradil dňa 06.05.2012, žalovaný sa začal dostávať do omeškania počnúc splátkou splatnou 06.06.2012, dňom 07.06.2012 ohľadne sumy 5,93 eura, počnúc dňom 07.07.2012 ohľadne sumy 27,70 eura, počnúc dňom 07.08.2012 ohľadne sumy 27,70 eura, počnúc dňom 07.09.2012 ohľadne sumy 27,70 eura, počnúc dňom 07.10.2012 ohľadne sumy 27,70 eura a počnúc dňom 29.10.2012 ohľadne zvyšnej časti - 723,- eur, keď postupca listom zo 06.10.2014 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ doručeným žalovanému 13.10.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.10.2014 (z dôvodu vplývajúceho z bodu 7.6.1 písm. a) VOP tvoriacich neoddeliteľnú súčasť ÚZ, ktorému oznámeniu predchádzala postupcova výzva z 08.09.2014) a na splatenie nesplatennej časti úveru poskytol žalovanému 15-dňovú lehotu počítanú od prevzatia oznámenia.

Vo zvyšnej časti žalobu z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodnú zamietol.

S poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O.s.p. súd stanovil žalovanému s ohľadom na výšku priznaného nároku dlhšiu, a to 30-dňovú lehotu na zaplatenie priznaného nároku, počítanú od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol postupujúc podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že s ohľadom na čiastočný, vzájomne porovnateľný úspech oboch sporových strán (čo do priznanej istiny bol tento úspech v pomere 55 % ku 45 % v prospech žalobcu) vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).